

Ana Frank, Dienoraštis

Iš anglų kalbos vertė Audra Kairienė

1944 M. GEGUŽĖS 5 D., PENKTADIENIS

Mieļojī Kīte!

Tėtis manimi nepatenkintas. Jis manė, kad po mūsų sekmadieninio pokalbio nebevaikščiosiu viršun kas vakarą. Jis pageidautų, jog tas *Knutscherei* baigtųsi. Tas žodis mane labai užgavo, ir taip jau visas pokalbis man buvo nemalonus, kam jis dar labiau stengėsi jį apkartinti? Šiandien su juo pakalbėsiu. Margo davė gerą patarimą. Maždaug tai norėčiau jam parašyti.

I Glamonėjimasis [vok.).

Tėti, regis, tu lauki mano pasiaiškinimo. Taigi pasiaiškinsiu. Tu manimi nusivylei, tikėjaisi, kad būsiu kur kas santūresnė. Tikriausiai nori, kad elgčiausi kaip dera keturiolikmetei. Bet esi neteisus!

Nuo to laiko, kai čia atsidūrėm, nuo 1942 metų liepos, iki pat pastarųjų savaitių man buvo labai sunku. Kad tu žinotum, kaip verkdavau naktimis iš nevilties, kokia jaučiausi nelaiminga ir vieniša, tuomet gal suprastum, kodėl mane traukia viršun. Dabar jaučiu, kad galiu gyventi ir be mamos ar kieno kito pagalbos. Ne per vieną dieną viskas pasikeitė. Kovoju ilgai ir atkakliai, slėpiau savo ašaras, kol tapau nepriklausoma. Gali juoktis, gali netikėti - man vis tiek, bet žinau, kad esu nepriklausomas žmogus ir tėvams neturiu jokių įsipareigojimų. Papasakojau tau apie mudu su Peteriu, kad nemanytum, jog kažką darau slapčiomis, bet už savo poelgius atsakau tik pati sau.

Kai man buvo sunku, jūs - ir tu taip pat - užmerkėt akis ir užsikimšot ausis. Užuoat sulaukusi pagalbos, girdėjau tik priekaištus, kad esu pernelyg triukšminga. Kėliau triukšmą, kad nebūčiau visą laiką prislėgta, elgiausi akiplėšiškai, kad nors trumpam užslopinčiau vidinį balsą. Pusantrų metų, kasdien ir kas valandą, vaidinau spektaklį, nesiskųsdama ir nė minutei nepamiršdama savo vaidmens, o dabar... dabar mūšis baigtas. Aš laimėjau. Mano siela ir kūnas nepriklausomi. Man nebereikia mamos. Kovodama užsigrūdinau, įgijau jėgos.

Dabar, kai išplaukiau, kai pergalėjau mano, toliau savo keliu eisiu viena. Eisiu pačios pasirinktu keliu. Nelaikyk manęs keturiolikmete, negandos subrandino mane; nesigailėsiu dėl savo poelgių, elgsiuos taip, kaip man atrodys geriausia!

Mandagiais įkalbinėjimais sulaikysi manęs apačioj. Arba uždrausk lankytis viršuj, arba pasikliauk manim. Bet

vienaip ar kitaip – palik mane ramybėje!

Tavo Ana M. Frank